

DIRCH

Medlemsblad for Danske Revyvenner
Nr. 71, 25. årgang, december 2022

Bente Eskesen er årets Dirch

Det var Dirch, og det var for det meste en dejlig tid

Bestyrelsen for

Danske Revyvenner

Formand
Michael P. Krog

Næstformand
Bente Puggaard-Müller

Kasserer
Randi Warnecke

Bestyrelsesmedlemmer
Ole Pilgaard
Kim Ravn-Jensen

Æresmedlemmer
Stefan Fønss
Torben "Træsko" Pedersen
Ernst Trillingsgaard
Ole Pilgaard

***

Ida From
Bent From
John Martinus
Mogens Landsvig
Simon Rosenbaum
Ebbe Rode
Grete Sønck
Bent Rosendahl

Kontakt til Danske Revyvenner via mail:

revyvennerne@gmail.com

Betaling af kontingent 2022/23
Der kan anvendes en af følgende betalingsmuligheder:

Danske Revyvenners konto:
5331-0247926 i Arbejdernes Landsbank

Eller der kan betales via MobilePay:
93080
(Husk at anføre medlemsnummer/navn, som du finder på kuverten).

Medlemskab af foreningen Danske Revyvenner, koster pt. kr. 300,- for enkeltpersoner og for parmedlemsskab kr. 450,-.
Medlemmer opnår 20% af den almindelige voksenentré, ved fremvisning af gyldigt medlemskort af Danske Revyvenner, til museet STORM på kr. 75 kr.
Rabatten gælder ikke ved arrangementer.

Revytidsskriftet DIRCH's redaktion

Michael P. Krog, ansvarshavende redaktør
Bente Puggaard-Müller
ISSN 1399-0756

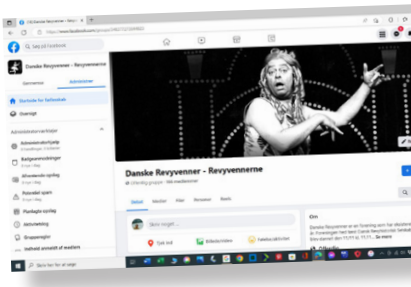
Forsiden
Forsidebilledet af Årets Dirch: Bente Eskesen er taget af Michael P. Krog. Vi sætter stor pris på gode fotos og forsøger altid at kreditere fotograferne, hvor vi har kunnet...

Indhold

Fra Alle os – til alle Jer – ønsker Vi en rigtig glædelig jul!
Kære Danske Revyvenner af Michael P. Krog 4
Revyernes Revy 2022 af Michael P. Krog 6
Revy-anekdoter af Ole Pilgaard 15
Det var Dirch og det var for det meste dejligt
2. del af Michael P. Krog 13
Ernst Trillingsgaard og Dirch af Michael P. Krog 21
Nyt logo for Danske Revyvenner tegnet af Jens Hage 23

Det er unægtelig blevet jul igen og det er vist stadig cool igen...

Et revyår er gået og det afspejler sig i Revyernes Revy, som atter er et barometer på hvad der sker i den danske revyverden. Derfor hylder vi den danske revy med en stor reportage fra Revyerne Revy.

Desværre har Coronaen vænnet mange folk fra at gå så meget ud og verdens tilstand gør ikke ligefrem folk i godt humør. Derfor skulle man naturligvis tænke, at en omgang humørpiller er det eneste rigtige...

Danske Revyvenners blad Dirch har også været lidt påvirket af tidernes ugunst.

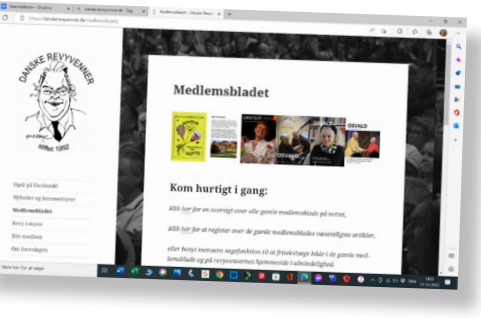
I al fald for redaktøren. Da bladets udgave nr. 71 skulle gøres færdig, blev jeg hasteindlagt på Gentofte Hospital. Her kom en kirurg ved et uheld desværre til at skære en blodåre over, så jeg næsten forblødte. Det var en indvendig blødning, så det blev ikke opdaget i tide. Det kostede mig lidt over to måneder på hospital og senere genoptræning. Det gik således også ud over udgivelsen Dirch, som blev forsinket, da vi også har måttet sige farvel til vores redaktionssekretær. Vi håber på forståelse...

Når Anden er god – er alting godt...

Husk at Danske Revyvenner både er på internettet og på Facebook!

Begge sider er gratis og kan ses døgnet rundt.

Støt meget gerne foreningen og udbredelsen af dansk revy!

Gør gerne en yderligere indsats og anbefal medlemskab af Danske Revyvenner.

Facebooksiden: Danske Revyvenner - Revyvennerne og hjemmesiden: www.danskerevyvenner.dk og naturligvis for revybladet DIRCH, som Du sidder med i hånden og forhåbentlig synes om.

Ellers skriv til os og kom med forslag og bidrag!

Kære Danske Revyvenner

Af Michael P. Krog

Det' ikke sommer i by – før der er sommerrevy
Den kan gi' stemning og fest og kulør – og er den go' ka' den også gi' køer...
Således husker jeg en Cirkusrevy, hvor Sejr Volmer Sørensen stod ved hovedindgangen i den grønne skov, og hilste publikum med sin høje grå cylinderhat.
Man ska' ha' hatten på for at ku' ta' den af...

Siden sidst har vi også holdt generalforsamling i foreningen Danske Revyvenner. Her havde vi en god og livlig debat, som blandt andet mundede ud i et fortsat ønske om at udgive revybladet Dirch i papirform. Selvom det er dyrt og kan være besværligt. Kvalitet koster også her.
En bestyrelse på 5 medlemmer blev valgt. På det efterfølgende bestyrelsesmøde trak Kim Ravn Jensens sig som formand, men forblev i bestyrelsen bestyrelsesåret ud som mere passivt medlem. Han står fortsat for at opdaterede og redigere hjemmesiden: danskerevyvenner.dk, hvor hele den komplette samling af Danske Revyvenners blad Osvald, og nu Dirch ligger. Det skal Kim have tak for.

Bestyrelsen valgte en ny formand, som blev mig...
Bente Puggaard Müller er heldigvis stadig næstformand. Hvis jeg kort skal præsentere mig selv, så er jeg journalist og har næsten altid beskæftiget mig med kunst og kultur. I 1980ér arbejdede jeg for en Københavnsk KulturCenter, sammen med blandt andre ballet- mester Frank Andersen og vi startede Den Københavnske Kulturuge på Borups Højskole i København.
Jeg har også været redaktør af en række blade og tidsskrifter.
Et af det første var Staccato, som var et nyskabende kultur- og livsstilsblad, før der rigtigt var noget som hed det. Så et sidespring til Adam og Eva, som både var et kvindemagasin og når man vendte det om et herremagasin. Det var også lidt nyt. Så har jeg været medredaktør af Dansens Blad, som startede og forstærkede Ny Dans og det danske dansemiljø i Dansescenen og Dansens Hus samt større bevillinger til Dans. Jeg var også med til at starte Jazz Special, som stadig udkommer hver anden måned med op til 123 sider og derfor er det længstlevende og største danske jazztidsskrift.
Sideløbende med det kulturelle har jeg haft en social indignation og interesse, som gjorde at jeg i godt 10 var ansvarshavende redaktør af Outsideren. Et tidsskrift som var støttet af Socialministerier og som 'så psykiatrien indefra – fortrinsvis fra psykiatribrugerens synsvinkel'. Siden har jeg så i henved 24 år

fast skrevet en klumme på bagsiden af LAP-Bladet, som er LAP – Landsforeningen Af Psykiatribrugeres blad.
Rent revymæssig har jeg fortalt noget om min beundring og samarbejde i dette blad med dette blads navngiver Dirch Passer. Mine forældre var så forudseende at tage mig med til Cirkus Revy allerede fra jeg var i 1965, hvor jeg så Marguerite Viby som den Jazzende Husmor og Buster Larsen som Harry Motor og Fanny Hill.
Bekendtskabet med revyen blev betydeligt mere passioneret da Dirch Passer i 1967 indtog Cirkus Revyen efter en pause fra revyscenen. Det blev forstærket da jeg begyndte at komme i Saga/Palladium Studierne i Hellerup Havn og sad på Dirch knæ og fulgtes med Ove Sprogøe med sin mappe på vej til toget på Hellerup Station. Jeg vil gerne være med til at støtte og fremme udbredelsen af dansk revy.
Som kommunikationsmanden Christian Have siger: Synlighed er eksistens...
Derfor skal man kende til revyerne og hvor de er, for at kunne komme til dem.
Man skal kende dem for at kunne elske dem...
Revy er noget helt særligt og enestående dansk.
Det vil Danske Revyvenner, med mig som formand og revybladet DIRCH, med mig som redaktør, gerne slå et slag for og i øvrigt tage hatten af for...
Mange kærlige hilsner
Michael P. Krog
- Og endnu en gang ønsker vi en glædelig jul og et rigtigt godt Nytår!

Hvert år den 18. maj fejres Dirch Passers fødselsdag i haven ved hans statue. Her ses noget af forsamlingen tidligere i år. Forest er Judy Gringer og Daimi. Lige bagved Judy Gringer står ophavsmanden til statuen af Dirch og yderst til venstre står to bestyrelsesmedlemmer fra Danske Revyvenner. Næstformanden gemmer sig beskedent, som nummer tre fra højre.' og naturligvis: Foto: Bente Puggaard-Müller

Dansk Revy blev prist på Revyernes Revy 2022

Tekst: Michael P. Krog
Fotos: Michael P. Krog

Revyernes Revy vendte den 28. august efter to lange coronaår tilbage til Cirkus Revyens telt på Dyrehavsbakken...
Det var en ufrivillig pause. Mange har glemt coronaen, endnu flere vil gerne glemme den og al for mange glemmer den ikke. Men tænker stadig på tiden og er tilbageholdende med at gå ud i teater-, revy- og forlystelseslivet, ånds- og beværtningslivet...
Violinistentertaineren Svend Asmussen forudsagde at jazzen var død. Heldigvis skete det ikke. Han havde også en anden proklamation: There's no business in Showbusiness...
Revyåret har været fantastisk for nogle revyer og mindre god for andre.
Det har været en hård tid og verden er stadig af lave...
Derfor havde både Cirkus Revyen og Revyernes Revy, som starten på deres forestilling et ikke-nummer.
Det hed blot Ikke nogen åbning. Selvom det ikke var noget, var det dog alligevel ret festligt...

Ikke nogen åbning fra Cirkusrevyen – Dansk Revy blev prist på Revyernes Revy 2022

Så på den måde kom man godt i gang...
Humøret var højt, selvom det småregnede på Bakken og det ustadige vejr fik mig til at tænke på sommerrevyen 1996 på Bornholm. Den var med Henning Moritzen og Lise Ringheim som hovedkræfter, og havde den fængende og tvetydige titel: Regn med Sol! Revyernes Revy viste et nøje udvalgt og spændstigt udsnit af alle landets revyer. Det var en flot og festlig forestilling, som viste spændvidden i dansk revy. Der var sang, dans, monologer, sketchs, satire, politik, platheder, begavetheder, vandede og mere udsøgte vittigheder.
Der var hjemlig hygge og udenrigspolitik og en særlig tanke på krigen i Ukraine og Putin i bar mave og her hjemme optrådte Mette Frederiksen på slap line.
Årets politiske slagord gik igen: Lev Mette... Lev med det... Revyernes Revy er et velgørenhedsarrangement, som afholdes af Skuespillerforeningen, hvor overskuddet går til Skuespillerforeningens humanitære arbejde.
Revyernes Revy er også en prisfest.

Her er nomineringer og prismodtagerne i de forskellige kategorier:

Årets Revy 2022
Nykøbing Falster Revyen 2022 (iscenesættelse: Rasmus Krogsgaard)
Nominerede:
Ganløse Revyen 2022 (iscenesættelse: Michel Castenholt)
Hjørring Revyen 2022 (iscenesættelse: Michael Moritzen)

Årets Revykunstner (Årets Dirch)
Bente Eskesen ("Ydmyghed" & "Et sårbart sind", Nykøbing Falster Revyen 2022)
Nominerede:
Jan Schou ("Det bli'r koldere", Svendborg Sommerrevy Rottefælden 2022)
Sara Gadborg ("Første gang", Ganløse Revyen 2022)

Årets revyforfatter
Leif Maibom ("Det bli'r koldere", Svendborg Sommerrevy Rottefælden 2022 & "Peters Auto Genbrug", Sønderborg Sommer Revy Show)
Nominerede:
Jan Svarrer & Søren Anker Madsen ("Stolte traditioner", Cirkusrevyen 2022)
Trine Gadeberg ("Dansk Folkedanserparti", Hjørring Revyen 2022)

Årets Revykomponist
Morten Wedendahl (Odense Sommerrevy 2022 & Harmoniens Revyperler 2022)
Nominerede:
Henrik "Baloo" Andersen (Hjørring Revyen 2022)
Mickey Pless (Nykøbing Falster Revyen 2022)

Årets Talentpris
Joakim Lind Graae Tranberg

Årets Revypris
Claus Wolther

Årets Æreskunstnere
Torben og Sanne Pedersen (Cirkusrevyen)

Før publikum anede at Bente Eskesen skulle have Årets Dirch, spillede og dansede hun og den noget yngre kollega Kristine Yde nummeret: Ydmyghed. Det handlede - noget politisk ukorrekt – eller var det korrekt – om forholdet og konkurrencen mellem den unge og den noget ældre, men erfarne danser. Der var lidt 'anything you can do I can do better' over det. Det endte dog med forsoning og erfaringen blev yderligere belønnet med prisen som årets Revykunstner 2022.

Bente Eskesen og Kristine Yde

Holdet bag Nykøbing Falster Revyen 2022 havde svært ved at holde armene nede. De blev Årets Revy.
De vil holde fanen højt og tage den høje hat på også næste år, hvor de agter at genindføre det gamle navn som Sejr Volmer Sørensen indførte. Det skal være årets revyby og den skal hedde: Revykøbing...

Nykøbing Falster Revyen 2022

Værtsparret i Cirkus Revyen. Det ægte par Torben og Sanne Pedersen, vandt som team at blive årets æreskunstnere. Som indledningens ord om show-business, er det også en kunst at få regnskabet til at passe og samtidig give overskud. Samtidig kræver det empati og fingerspidsfornemmelser at styre en kunstnerisk arbejdsplads. Torben 'Træsko' sang for i sin kendingsmelodi: Så kender jeg mit Klampenborg. - Og der var fælles rejsning.

Årets Æreskunstner Torben 'Træsko' og Sanne Pedersen

Næsten allestedsværende og i al fald alsidige Leif Maibom, har hvert år nogle af de bedste vitser og sange i landets revyer. Han kan få afsat kulturministeren og ellers sat tingene i perspektiv. Han kan både det sjove og det alvorlige – især når det er underfundigt. Heldigvis kan han også sin Frank Sinatra-rutine ved hele tiden at have comeback ved aldrig at holde op...

Årets Revyforfatter Leif Maibom

Uden musik – ingen revy. Morten Wedendahl har travlt med hele to revyer i Odense Sommerrevy og Harmoniens Revyperler. Han havde også skrevet et af dagens numre sammen med Leif Maibom. Det hed: En ægte fan. Det har dansk revy brug for.

Årets Revykomponist Morten Wedendahl

Det nye håb og talent Joakim Lind Graae Tranberg som slog igennem i Bornholms Sommerrevy. Han var også med i en finurlig sketch, som fungerede både forfra og bagfra. Han skal følges de kommende år.

Årets Talentpris Joakim Tranberg

Heldigvis blev teknikken også belønnet. Det er ikke kun skuespillerne, som skal kunne deres teknik. Hvis teknikken ikke virker eller er sløset, går det ud over forestillingen. Derfor skulle lydteknikeren Claus Wolter fra Cirkus Revyen frem i lyset og belønnes for lang og tro tjeneste.

Revyprisen 2022 Claus Wolter

Revy-anekdoter

Af Ole Pilgaard

Da Edison havde opfundet fonografen "Talemaskinen" i 1877, havde han et stort problem. Han kunne ikke kopiere og mangfoldiggøre valserne. Det vil sige at i praksis skulle en skuespiller synge en vise eller fortælle en monolog, lige så mange gange som man skulle bruge valser. Ret upraktisk, men der var ikke andre muligheder. Valserne blev fremstillet ved hjælp af en legering af voks og sæbe. Det var først flere år senere (omkring 1903), at man fandt frem til et mere holdbart materiale, der tilmed kunne kopieres - og dermed massefremstille valser.
Vores dronning Margrethe, har som de fleste vil vide, fejret sit 50-års regeringsjubilæum og hun er – helt fortjent – blevet hyldet på alle tænkelige måder.
I 1937 havde Kong Christian den 10., 25-års regeringsjubilæum.
Det blev naturligvis også fejret efter alle kunstens regler.
I 1937, på Bellevue Teatret, sang Ib Schønberg visen 'Hans Madsens Jubilæum', der var ment som en hyldest til Christian den 10.
Kongen, opfattede den som alt andet end en hyldest og han gjorde hvad han kunne for at få visen strøget i revyen. Det lykkedes ikke for kongen, så han måtte affinde sig med den.
Når man hører visen i dag - kan høres på YouTube med Emil Reesen ved klaveret- virker den meget uskyldig... Men tiderne forandrer sig jo hele tiden.
Sidste år - 84 år efter Christian den 10.'s Jubilæum - gik Dronning Margrethe selv på scenen i Cirkusrevyens telt, for at hylde en glad og overrasket Ulf Pilgaard.

Dronningen hylder Ulf Pilgaard – Foto: Bente Puggaard-Müller

Det var Dirch, og det var for det meste en dejlig tid

Af Michael P. Krog

Personlige erindringsglimt fra 1967 til 1980, med uddrag af et næsten upubliceret interview. Dette er anden del, fortsat fra nummer 70.

1977 – Comeback på DR

I 1977 havde Dirch Passer en slags come-back.

Det var alt for sjældent, at han optrådte i dansk fjernsyn, men det skete.

Jeg sad med i TV-Byens Studie 3, da Dirch besøgte Danmarks Radios store satsning 'Lørdagshjørnet', hvor han blev interviewet af daværende underholdningschef Jørgen Iversen.

Dirch var hæmmet af for mange kilo, men Iversens tørre spørgsmål tøede ham op.

Han foredrog forskellige landes sprog inspireret af diverse aviser. Han fortalte om sit liv og understregede endnu en gang hvor vigtigt publikum er. Det var meget vigtigt for ham at han fik modspil og ikke skulle hive og slide for teksterne. 'I skulle VIDE hvor VIGTIGE I er!'...

Det var en skøn og mindeværdig oplevelse, som stadig kan ses på diverse hjemmesider og nogle gange på DR.

I 1977 var jeg med i ungdomsbladet 'Tryk På!', som først udkom i Helsingørregionen og senere hele landet. Bladet havde naturligvis navn efter Shu-Bi-Dua's store hit.

Da vi havde et par års jubilæum, gik vi sammen med Helsingørs Pigegarde rundt i gågaderne, mens garden spillede 'Tryk På!' og delte rundhåndet bladet ud.

Nogle drenge fra 'Tryk På!' dannede senere satiregruppen 'Plat' og blev endnu senere quiz- og tv-værter, skuespiller og kunsthistoriker. De hed Michael Carøe og Peter Kær.

De var henholdsvis intern- og økonomisk koordinator. Jeg selv, var ekstern koordinator.

Det var store forhold på et forholdsvis lille blad. Hvilket vist også beviser det gamle ord om, at journalistik kan føre til alt, bare man forlader det i tide...

Jeg skrev fortrinsvis om kultur, film og politik. Jeg interviewede dog også navne som Björn Borg, Henry Heerup, Anker Jørgensen, Suzanne Brøgger og Jesper Klein.

Hjemme hos Dirch på Kristian Zahrtmanns Plads

Jeg brugte og bragte ikke alt, da det primært var et ungdomsblad. Det var især en del af mine snakke med Dirch Passer, som var mere voksenprægede.

Jeg talte også med ham til andre artikler.

Blandt andet havde jeg en større artikel om ballet og særligt Den Kongelige Ballet.

Dirch fortalte, at han faktisk også godt kunne lide ballet!

- Jeg har gået meget til ballet i mine yngre dage – altså som tilskuer!

- Jeg var i øvrigt meget heldig med en improvisation ovre i Holstebro Revyen. Publikum sad ved borde og spiste

smørrebrød. En aften var der en let bedugget herre. Han begyndte at kaste brød op på scenen. Så sagde jeg osse til ham: Du må ha' misforstået noget – det er ikke Svanesøen vi spiller...
Den sad lige i øjet...

De sidste år

Det var ikke på tv, Dirch Passer mest slog sine folder. Med undtagelse af de, især i de senere år, mange genudsendelser af hans gamle film. Hans sidste to film blev 'Alt på et bræt' fra 1977 og 'Fængslende feriedage' fra 1978. Begge sammen med hans to kammerater Jørgen Ryg og Preben Kaas, som begge døde året efter Dirch i 1981 som henholdsvis 54.- og 50-årig.
Hans mentor, Stig Lommer, som han havde et skiftende forhold til, blev noget ældre. Stig Lommer blev 69 år og døde 1976 på scenen i Skagens Fiskerestaurant.
Efter fiaskoen med 'Spøgelsestoget' i 1976, stod Saga Studio og manglede penge.
Svaret var at gøre ligesom Nordisk Film og satse på tv-serier. Guldægget skulle være en helt ny krimiserie. Det var oprindeligt meningen, og det pengene blev skaffet til, at seriens hovedpersoner skulle være opdagerne Henning Moritzen og Dirch Passer. Det skulle foregå i 'En by i provinsen'. Dirch Passer sprang dog endnu en gang fra det mere seriøse og alvorlige rollefag, og gik hen og blev i stedet en vigtig bifigur. Han blev den excentriske hotelvært Didrichsen med gastronomiske ambitioner, der er for store for byen.
John Martinus, var i øvrigt hans tro følgesvend som portier. Jens Okking tog Dirchs plads og rollen blev omskrevet og serien kørte fra 1977 til 1980. Den blev en pæn succes og genudsendes løbende på Danmarks Radio.
Efter 'Mus og Mænd' var Dirch Passer bange, nærmest rædselsslagen for alvorlige og såkaldt seriøse roller. Knud Poulsen fra Det Ny Teater ville have ham til at spille hovedrollen i 'Zorba', men han vægrede sig.
Jeg foreslog ham at spille Holberg, som Liva Weel havde gjort det som Pernille og Osvald Helmuth som Jeppe på Bjerget. Jeg tror virkelig, at det kunne være lykkedes.
Skuespillere og måske især revyskuespillere er afhængige af gode tekster. Det var Dirch Passer også.
Han kunne dog i stjernestunder, forgylde noget mindre genialt til at det blev det.
Som i 'Hvem har Du kysset i din gadedør?'.
Han sagde i et interview: - Jo mindre jeg har at tage fat på, jo højere råber jeg. Nøjagtigt som man gør, når man er ved at drukne.'

1978 – Interview

Dirch Passer boede i en villalejlighed på Kristian Zahrtmanns Plads 81, på grænsen mellem Frederiksberg og Nørrebro. Det var her jeg besøgte ham.
Han var, som nævnt, et ret privat menneske, som ikke havde behov for at være sjov eller morsom privat. Alligevel brugte han ofte humoren privat, som et slags forsvar eller distance til et måske lidt følsomt emne. Ikke fordi det var særligt penibelt, men da jeg kom, spurgte han om jeg ville have mælk og sukker.

Magikeren Dirch

Jeg er ikke den store kaffedrikker, så jeg svaret ubetinget: Ja, tak! Hvortil han øjeblikkeligt svarede, at det var ærgerligt for han havde ikke mælk og sukker...
I interviewet fra sent 1978, indledte jeg artiklen med: USA har Jimmy Carter og Bob Hope. Danmark har Anker Jørgensen og no hope... Men vi har Dirch Passer! Han er et af de få råstoffer, vi har tilbage efter at vi afhændede Sverige og Norge.
Han blev overraskende glad for interviewet og spurgte om han måtte bruge vitsen i Tivoli-Revyen.

Victor Borge og Dirch Passer

Det måtte han naturligvis – selvom det ikke helt var min opfindelse, men jeg trøstede mig med at jeg tidligere havde fået at vide af Jesper Klein, at man gerne måtte stjæle med arme og ben – blot man gjorde det begavet.
Så det lykkedes mig at blive 'kongelig Dirch Passer vitsleverandør'. Han blev selv Ridder af Dannebrog.
Det var endda endda i indledningsnummeret i Tivoli Revyen at Dirch brugte 'min' vits, hvor han dog opdaterede den med at bruge Ronald Reagan i stedet og beskedent udelod sætningen, 'men vi har Dirch Passer'.
I stedet nærmest råbte han '- og god aften mine damer og herrer!'
Jeg spurgte ham i interviewet, hvordan året er gået?
– Jeg kom meget pænt ind i det nye år, fordi jeg af princip aldrig drikker nytårsaften – det er amatørernes aften!
- I øjeblikket er jeg halvvejs på turné. Jeg er ude og skære ansigter i haller og hoteller... Der er en drøm, som jeg har fået opfyldt, at prøve stoffet af inden jeg skal spille i Tivoli-Revyen til sommer. Det er det, de kalder 'off Broadway'.
Jeg har ikke opskriften på succes, den får man først, når man står overfor publikum.
- Bliver Du repræsenteret godt nok på film?
- Nej, det kan man vel godt sige, at jeg ikke gør.
Jeg har ikke været så heldig, at ryge ind i de helt gode filmmanuskripter. Vi har noget i ovnen til sommer. Noget i retning af 'Undskyld vi Flygter'. Nu kan vi jo se om det lykkes at få den 'bagt'.
Jeg kan ellers bedst lide at stå på scenen.
Jeg greb fat i hans erkendelse og filmerfaringer.
Når han tidligere blev spurgt ind til sine mindre gode film, brugte han ofte den amerikanske pianoentertainer, Liberace's ord, om at han græd på vej hen til banken...
Jeg stillede det på sin vis mærkværdige spørgsmål, eftersom han kun var næsten 53 år og jeg naturligvis ikke havde den fjerneste anelse om at han skulle dø et par år senere.
- Hvordan tror Du, at Du vil blive husket?
- Jeg har altid haft et meget bredt udsnit af befolkningen, vel mest på grund af folkekomedierne på film. Jeg tror sådan set, at de er altædende, fordi fjernsyn er med til at opdrage dem.

Men, vel, Michael. Jeg tror ikke at jeg vil blive husket! For det meste jeg har lavet på film er noget lort...
Jeg spurgte lidt paf om han ville synge igen? Jeg synes at det var så hyggeligt...
-Jamen, jeg kan jo ikke synge! Jeg tror det ikke, men det kommer an på om den rette sang er der...
- Jeg startede i 1944 med at komme ind med en vase i en meget seriøs scene i teaterstykket 'Rebecca'.
14 dage efter gjorde jeg mig skeløjet, når jeg gik ud, og så grinede folk.
De andre blev meget sure på mig, så gjorde jeg det ikke mere, men jeg fik bekræftet, at der var kontakt.
Det er den største oplevelse, jeg har haft som skuespiller...
Jeg tror at det er livsfarligt at gå op til en såkaldt anerkendt skuespiller og blive indstillet til en teaterskole. Man kan meget let tro, man har talent, men man kan kun opdage det ved at stå på en scene.
Min erfaring er, at der er masser, der er kommet ind på teatret – og så er det slut.
De har fået nogle falske illusioner om, at de har talent, og det er sgu' synd for dem. Så må de hellere komme ud som regissør og slæbe kulisser. Det lærer man for øvrigt også meget mere af. Ove Sprogøe dumpede to gange til 'Det Kongelige Teater'. Han kom ikke ind. Som sagt er det mest synd for eleverne selv, hvis de pludselig får det indtryk, at de har talent.
- Har Du planer om at optræde i Helsingør?
- Nej, det er Ove Verner Hansens område. Det kan jeg slet ikke med min røst!
Har Du andre historier?
- Jeg mødte Knud Heinesen i Radiohusets svingdør. Han sagde: 'Tak for mange pudsige indfald', hvortil jeg svarede: 'I lige måde, hr. Finansminister...'
Forleden mødtes jeg med sangeren Kim Larsen fra 'Gasolin'. Ham kunne jeg godt tænke mig, skulle skrive noget til mig til Tivoli-Revyen. Han siger tingene lige ud af posen.
Han havde en lille fin historie. Det var hos grønthandleren, hvor en kunde skulle have fire tomater.
– Det bliver 45 kroner, sagde grønthandleren. – Så kan Du godt stikke dem skråt op.
Hvortil grønthandleren svarede – Det kan jeg desværre ikke, svarede grønthandleren, der sidder allerede en agurk til 30 kr...
Naturligvis havde jeg også en drøm om 'det store ultimative og uigenkaldelige interview'.
Det var sandelig både også planlagt og aftalt...
Ugebladet 'Alt for Damerne' ville gerne bringe interviewet, en lovende ny fotograf ville gerne tage billederne. Derfor så jeg Tivoli-Revyen 1980 hele fem gange, men af praktiske grunde aftalte jeg med Dirch, at interviewet skulle arrangeres kort tid efter afslutningen af revyen.
Det er naturligvis mit livs ærgrelse.
Han skulle giftes et par uger efter sidste forestilling. De sidste par ugers forestillinger skulle lige overstås...
Derefter glædede han sig til et på flere måder helt nyt liv.
Han skulle mere være sig og gøre hvad han selv ville og havde lyst til.
Sommeren efter skulle han have et two-man-show med Ulf Pilgaard på Bellevue Teatret.

Der var så mange ting, som skulle ske i den nære fremtid, som aldrig kom...
Han virkede ellers sundere og gladere end før og fuld af livsappetit. Samlivet med Bente Askær havde gjort ham godt.
Men fortiden indhentede ham i form af et slidt helbred og et dårligt hjerte.

2022 – Eftertanker

Han ville være blevet 96 år i dag, men lever stadig i mange menneskers bevidsthed.
Især på grund af de over 100 film han var med i, som kan ses på hjemmeskærmen.
De gamle film sælges som Det Danske Filmguld.
Det er tankevækkende, når man som jeg, i mit eget livs Cinema Paradiso, har oplevet optagelserne og set hvordan det hele blev til...
Der var på Saga Studio, et udtryk, som gik igen og igen under arbejdet, især når der skete fejl: Respekt for lortet...
Jeg kunne godt unde Dirch Passer og også mange andre aktører fra dengang, at de kunne opleve, hvor stor anerkendelse, respekt og glæde, filmene fra dengang stadig giver.
Jeg véd godt, at hukommelsen giver et mildnende og forsonende skær.
Selv nutiden og den grå dagligdag i dag, bliver engang i fremtiden 'de gode gamle dage'...
Live Weel sang, at minderne har vi da lov at ha'...
Det har vi, men alligevel var meget nu bedre i gamle dage...
Dirch Passer bliver nu kaldt den største komiker vi har haft i Danmark.
Liva Weel ville, ligesom Dirch Passer næsten hellere dø, end aflyse en forestilling og blev ligesom Dirch kun 54 år. Ib Schønberg siger om Liva Weel i PH's mindebog. Det er en rigdom at ha' levet i Livas tid...
Osvald Helmuth var også fremragende, men vi har alligevel skiftet navn for Danske Revyvenners blad til Dirch. Der er trods alt langt flere som kender, mindes og elsker Dirch Passer i dag. Tiderne er ikke hvad de har været. Der er Corona, krig og kiv, klima-forandringer, inflation og andre kriser.
Men som Dirch sang så sandt – oven over alting stråler Moder Sol...

Det er en rigdom at have levet i Dirchs tid...

Dirch Passer i Tivoli sammen med Ove Sprogøe og Palle Huld som H. C. Lumbye

Det var en god tid...

Tekst: Michael P. Krog
Foto: Rene Schutze

Revydirektør Ernst Trillingsgaard fortæller om tiden, da Dirch Passer drog til Jylland for at spille revy. Pressen skrev om at han blev bortført og det var heller ikke helt forkert...

- Jeg havde jo allerede spillet flere revyer i Holstebro, da jeg var direktør der. Det var med gode navne som blandt andre Buster Larsen, Louis Miehe Renard og Bodil Udsen.

Jeg havde derfor været til flere begivenheder og premierer af mere festlig og natlig art på ABC, og andre steder i København. Her var Dirch Passer ofte.

Jeg havde flere gange spurgt ham, om han ikke kunne tænke sig at spille revy i Holstebro.

Tanken var ham ikke fjern, men det var ikke aktuelt, fordi han havde det meste af sit arbejde i København, husker Ernst Trillingsgaard.

– På et tidspunkt begyndte han at se noget til en yngre pige, som hed Bente Askjær. Hun blev sufflør I Tivoli- Revyen og de skulle have været gift 10 dage efter han faldt om på scenen i Tivoli.

Men han begyndte at føle sig jagtet af medierne, især formiddagsbladene Ekstra Bladet og BT. Men også BilledBladet og Se & Hør.

Han følte sig jagtet morgen, middag og aften...

Så han tænkte, at det måske ville være en lettelse at komme til Jylland. Som han i al fald sagde: Jeg er træt af al det der... Jeg orker det simpelthen ikke... Nu er jeg interesseret!

Ernst Trillingsgaard skaffede ham et godt sommerhus ved Vedersø Klit og en god hyre.

Han spillede først 40 dage i Holstebrohallen og yderligere 30 dage på turné. Så det var da lidt af en udskrivning. Jeg måtte søge Holstebro Byråd, om en større underskudsgaranti. Nogle byrødder mente, at så mange penge var ingen skuespiller værd.

Det er ingen hemmelighed, at jeg aldrig, hverken før eller siden, har været så tæt på at blive fyret.

Det blev dog en kæmpesucces, publikum stod i kø og pengene kom pænt ind igen.

Dirch var i Holstebrorevyen i to sæsoner 1975 og 1976.

Som en spektakulær begyndelse bortførte vi ham fra ABC-Teatret og kom ham i en fiskekasse, som vi satte ud ved Bellevue og filmede mens kassen sejlede forbi Kronborg, Limfjorden og derefter med helikopter videre til Holstebrohallen. Her kom kassen med kran til teatret, hvor den blev sat ind på bagscenen.

Her trådte Dirch ud og spyttede vandet ud af munden for at sige: Sikke en tur...

Det blev åbningsnummeret...

Dirch Passer nød friheden, stilheden og gik mange, lange ture i klitterne.

Han holdt meget af at gå ved havet og lege med ord. Han elskede i det hele taget at lege med ord...

Han 'ordede'...

Flere af idéerne, blev senere om aftenen brugt i revyen. Han prøvede 'materialet' af og nød at få orkesteret til at grine hver aften.

Han var ikke i helt så god form, selvom han havde spillet fodbold i B93, men det var længe siden.
Nu begyndte han at spille golf og var i det hele taget langt mere rask og rørig. – og langt fra mange af de fristelser, som var i København. Spiritus, festlige sammenkomster og en al for nærgående presse. Han havde også et godt samarbejde med John Martinus, som også instruerede. John var god til de store, malede scenebilleder, som var baggrunden i hvert nummer af revyen.
Martinus fulgte med Dirch over i tv-serien 'En By i Provinsen' hvor han spillede portier og Dirchs højre hånd.
John Martinus var meget glad for revy og revyhistorie. Han blev senere formand for Danske Revyvenner og redaktør af dets blad, som først hed Osvald og nu hedder Dirch.
Holstebrorevyen bestod af både nye og gamle numre. Et af højdepunkterne var Dirch som sjippende dame. En aften røg den store paryk af, hvortil han udbrød: Mig, som troede jeg havde klæbehjerne...
Han var også den da aktuelle Ugandiske diktator Idi Amin. Med mellemnavnet 'ot'.
Det var et kæmpebesvær at få ham sminket som neger, hver aften. Det var vist ikke gået i dag...
Dirch Passers helbred og liv blev bedre.
Han spiste bedre og drak ikke.
Men han begyndte at få problemer med hjertet. Her havde han en rigtig god samtalepartner i min kone Else, som er sygeplejerske og kendte mere til den side af livet. De kunne tale om de mere helbredsmæssige spørgsmål. Normalt ville han ikke tale om sådan noget alvorligt noget, eller alvorlige spørgsmål i det hele taget. Så afværgede han med at lave sjov og parerede med måske komme med en vittighed.
Luften og den megen ro gjorde ham godt...

Dirch og Ernst Trillingsgaard underskriver revykontrakten

Ernst Trillingsgaard fortæller til Berlingske: - Dirch sagde lige ud til mig: Det var mine bedste to år. Jeg siger ikke, at Dirch ikke lavede bedre revyer end hos os, for det gjorde han bestemt. Jeg siger heller ikke, at vi heroppe er en slags helgener. Det var først og fremmest Bentes fortjeneste.
Og det var Dirchs eget valg...

Danske Revyvenner skulle have nyt logo efter at vi gik fra tegningen og bladnavnet Osvald til at opdatere os til Dirch.
Efter nøje overvejelse spurgte vi tegneren Jens Hage fra Berlingske om han ville give et bud. Det ville han og forærede os ovennævnte tegning, som vi har omkranset med den historiske kendsgerning af vi er 25 år.
Så nu har vi et officielt logo med navn og kan også bruge tegningen selvstændigt.
Ligesom revygenren er bladtegningen en hæderkronet og særlig dansk egenart og en af dagens ypperste udøvere er Jens Hage. Han spidder dagligt politikere og dagens samfund på en satirisk, humoristisk og skarp måde. Jens Hage har et motto, som lyder: Hvad der kan tænkes kan tegnes...
Dette motto er også titlen på en bog om ham og hans tegninger, som udkom for et par år siden.
- Jeg tegner ikke for at gøre andre mennesker vrede eller oprevne, men for at få folk til at smile af vores allesammens hverdag.

RevyDANMARK

© www.reklamehuset.dk

RevyDanmark styrker og udbreder revybranchen, så vi alle har adgang til samtidens satiriske underholdning.

Revyerne fortæller på hver deres underholdende måde om netop den tid, vi er i lige nu - hvad der rører sig, og hvem der stikker næsen frem.

Det er sjovt, det er flot, det er bidende, det er nærværende og det er også eftertænksomt.

Rigtig god fornøjelse!

Scan koden eller se mere på **www.revydanmark.dk**

Kom og få årets bedste grin i:

- **Odense Sommerrevy**
- **Cirkusrevyen**
- **Kerteminderevyen**
- **Revyen i Helsingør**
- **Bakkens Hvile**
- **Svendborg Sommerrevy, Rottefælden**
- **Sønderborg Sommer Revy Show**
- **Nykøbing Falster Revyen**
- **Hjørring Revyen**
- **Ganløse Revyen**
- **Harmoniens Revyperler**
- **Græsted Revyen**
- **Bornholms Sommerrevy**
- **STAND-UP Revyen**
- **Randers Revyen**
- **Pejseshow**
- **Menstrup Revyen**
- **Revyraketten**
- **Jægerspris Revyen**
- **Schou-Tur i Herning**
- **Aalborg Vintershow**
- **EsbjergRevyen**

RevyDanmarks samarbejdspartner:

Varelotteriet
Spil fornuftigt